

Minh-Nhật Trương & Anh Nguyễn
25449 Briar Towne Boulevard
Chesterfield, MI 48051-3272
(586) 598-3213
Brightsun1943@yahoo.com
4 March 2007

Kính Gởi: Quý Anh Chị Khóa 13 Hải-Quân
Quý Vị Cựu Chiến-binh QLVNCH và Quý Phu- nhân
Quý Vị Đồng hương hảo tâm

Kính thưa Quý Vị,

Trước lúc nhận được thư anh Thuật (đính kèm) kêu gọi giúp đỡ cho gia-đình anh Tráng (cố Hải-Quân Trung Tá Trần Thế Tráng tử-trận trong chuyên công-tác ngày 17/1/1975), chúng tôi có gọi về thăm chị Tráng và rất xúc-động thương xót cho hoàn cảnh của chị.

Sau ngày miền Nam bị mất, biết bao nhiêu tang-thương khổ-hận đã đổ ập lên gia-đình của các vị cựu quân-nhân, công-chức của chúng ta mà chị Tráng là một trường-hợp tiêu-biểu. Nếu quý bà đi thăm nuôi chồng ở những trại tù cải tạo xa-xôi là những “thân cò lặn lội bờ sông, gánh gạo thăm chồng nước mắt ní non....” Thì các góa phụ như chị Tráng là những thân cò ủ rũ xác xơ, gánh một gánh nặng đàn con thơ dại đưa xác chồng đến mộ phần, tiếng khóc lại càng ai-oán nào nùng hơn và đã kéo dài lê thê suốt cả cuộc đời góa bụa u sầu!

Xin quý vị hãy lắng lòng nghe những tiếng khóc bi thương ấy, hãy tự đặt mình vào hoàn-cảnh của chị Tráng, chồng chết lúc ba đứa con còn thơ-dại lại đang mang thai đứa con út, không nhà và không việc làm! Xin quý vị hãy thử đặt các con cưng quý của mình vào cảnh sống cơ cực thiếu thốn của đàn con chị Tráng để HIỂU và THƯƠNG thật nhiều! Xin quý vị hãy thể hiện lòng thương chân thật này bằng sự giúp đỡ tận tình cho chị Tráng được yên lòng trước khi nhắm mắt. Người góa phụ này đáng được vinh-danh, nể phục, thương kính vì chồng mất lúc chị còn trẻ đẹp mà chị đã hy-sinh cả thời xuân sắc thủ tiết thờ chồng nuôi con trong cảnh khốn cùng, cộng thêm phải chịu đựng sự kỳ thị hà khắc của chính quyền VC ở vùng quê nơi chị và các con tá túc với mẹ già. Hơn 30 năm dãi nắng dầm mưa, làm ruộng làm vườn nuôi đàn con dại, những đau khổ nhọc nhằn đè nặng trên vai đã làm cho chị quá mỏi mòn, lại thêm tuyệt vọng vì mang chứng bệnh viêm gan C (hepatitis C) không có cơ may chữa khỏi!

Cái chết đã quanh quẩn đầu đây mà giấc mơ dựng được một căn nhà nhỏ đơn sơ cho các con chị sau này có chỗ thờ Cha Mẹ Ông Bà và sống chung đùm bọc lẫn nhau, có lẽ sẽ không bao giờ thành-tựu! Mười năm trước vì đời sống ở quê quá khó khăn nên chị đã đưa các con lên Sài-gòn, gửi mỗi cháu ở nhờ một nơi để vừa làm công vừa học nghề. Các cháu rất chăm-chỉ, chịu khổ nhọc và phấn đấu hết sức nhưng cũng chỉ đạt đến cái mức “tay làm hàm nhai” thôi chớ không thể khá hơn vì đời sống quá đắt đỏ! Nay căn nhà các cháu đang thuê sắp bị Nhà Nước giải tỏa, nỗi lo âu của chị lại càng bức-bách hơn. Mấy năm trước nhờ các anh chị khóa 13 HQ đóng góp gửi về giúp,

chị Tráng đã mua được một rẻo đất nhỏ, chị mơ ước có thể cất được 1 căn nhà đơn sơ để cho các cháu được ổn định, không sợ phải lâm vào cảnh “sẩy đàn tan ghé”, anh chị em mỗi đứa một nơi sau khi mẹ qua đời.

Kính thưa quý vị, nếu có vị nào đã từng sống qua cảnh khốn khó chắc rất hiểu và thương chị Tráng và các cháu. Chúng tôi cũng vậy, chỉ mong sao cho các con anh chị Tráng có được một mái ấm che nắng mưa, nhưng một mình chúng tôi thực sự khó đủ sức để làm việc này. Nỗi ray rứt của con chim én lẻ loi là một mình nó không thể tạo được mùa Xuân! .... May mắn thay, khi nhận được thư anh Thuật, chúng tôi vui mừng khi biết rằng trong bầu trời lạnh lẽo u ám này còn có những con chim én có cùng một hoài bão mong đem lại chút nắng Xuân sưởi ấm cho cuộc đời: đó là những người bạn đồng quân-chúng của anh Tráng, những chiến-hữu trong QLVNCH, và những người đồng-hương hảo-tâm Và vì vậy hôm nay chúng tôi mới có lời kêu van tha-thiết này gửi đến quý vị.

Xin Quý Ông hãy chia sẻ cho các con cô của anh Tráng một chút Tình Cha mà các cháu thiếu thốn khao khát cả một đời. Xin Quý Bà hãy cho chị Tráng tình chị em thương yêu đùm bọc lẫn nhau. Với những tình thương này chúng ta hãy cùng nhau đóng góp gạch ngói, xi-măng, đất đá, ... để xây dựng một căn nhà của TÌNH NHÂN-ÁI, TÌNH HUYNH-ĐỆ CHI BINH, TÌNH CHA, TÌNH CHỊ EM.... để giúp cho chị Tráng **thực-hiện được giấc mơ cuối cùng** trong cuộc đời BẤT-HẠNH của chị và để giúp cho anh Tráng được mỉm cười một lần sau hơn 30 năm trần-trở trong huyết lạnh.

Xin Quý Vị hãy giúp đỡ tận-tình với Trái Tim Bác-Ái của Chúa Jesus, với Tình Thương Bao-la của Đức Mẹ Maria, và với Tâm Đại-Từ Đại-Bi của Đức Quán Thế Âm Bồ Tát. Nguyên xin việc lành này sẽ mang đến vô-lượng phước báu cho Quý vị và Gia-đình.

Kính Thưa,
Anh & Minh

Tái-bút:

- **Cầu mong quý thân-hữu vui lòng chuyển bức thư này đến cho các vị Mạnh-Thường-Quân khác để xin giúp đỡ thêm. Xin thành thật cảm ơn.**
- Chúng tôi sẽ chấm dứt việc quyên góp này vào tháng 6 /07. Mục-sư Trương Hoàng Đông sẽ về VN vào tháng 7/07 và chúng tôi sẽ nhờ ông trao tận tay chị Tráng số tiền ân-nghĩa này.
- Chi-phiêu xin gửi về:

Thuat V. Nguyen
7110 46th Street N.
Saint Paul, MN 55128

hoặc **Minh-Nhut Truong**
25449 Briar Towne Boulevard
Chesterfield, MI 48051-3272

- Đính kèm là thư anh Thuật và một trang của bức thư dài của chị Tráng gửi cho chúng tôi.
- Như thư anh Thuật viết, quý vị có thể gửi thẳng tiền giúp-đỡ đến chị Tráng, địa-chỉ và điện-thoại của chị đã được ghi ở cuối thư của anh Thuật.

Kính gửi Bạn NGUYỄN VĂN ANH

Mỗi một Mùa Xuân, lại là thêm một mùa Hy vọng, hy vọng những gì tốt đẹp sẽ đến; Trong niềm tin đó, Thuật nguyện chúc Bạn và quý quyến một năm mới với nhiều niềm vui mới.

Thỏ này đến Bạn, cũng như các bạn khác (mã Thuật có địa chỉ) là để có sự đồng đều (tránh dị nghị) và để nói lên sự khó khăn của một người Góa phụ Trần Thế TRĂNG, với sự định liệu của Bạn.

Bất ngờ, Thuật nhận được thỏ & thiệp chúc Tết của Chị Tráng, sau nhiều lần đọc lại, Thuật nhận định: đây là lời kêu cầu của người bạn góa phụ đang ở vào hoàn cảnh tối hạn của sức chịu đựng con người!

Thuật đã có chia sẻ ý kiến với Bạn Chính (trưởng khóa) và Bạn Hoàn (Đại diện khóa), cả 2 bạn đều cho ý kiến (cách chung) "Do sự khác biệt ý giữa anh em, Thuật nên làm việc này với tính cách cảm tính cá nhân, không mang tính cách Khóa".

Nói đến Chị TRĂNG, là Thuật nhớ ngay đến hình ảnh: "Một người vợ ốm rữa xác chồng, không khóc ra nước mắt, trong nét mặt lạnh cảm vì đớn đau, Thuật đọc thấy một nỗi đớn đau cũng tột, Thuật chỉ dám nhìn qua, rồi vội quay đi với nước mắt dâng trào trong niềm khâm phục, cảm thông, sâu sắc...".

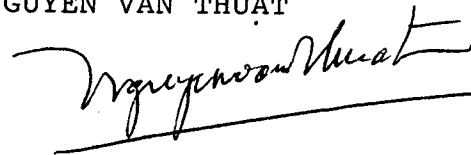
Sự can đảm chịu đựng ấy đã biểu lộ hơn 30 năm của người góa phụ ở vậy, nuôi con trong tình trạng nghiệt ngã của đất nước sau 1975! Thế mà, giờ đây, Chị lại biến trở đến mình, nói lên tai nạn, yếu đau, hoàn cảnh gia đình với hậu quả của cơn bão số 9 làm ngã đổ hết cây trái của mảnh vườn nhỏ, nguồn sinh sống chính để nuôi dưỡng Mẹ già đã 82 tuổi...

Chị TRĂNG không có nói đến việc xin trợ giúp, cũng không có nhắc đến số tiền 910 U.S. dollar mà anh em trong khóa đã giúp Chị vào tháng 05/2006, nhưng mình đọc thấy, qua nội dung bức thỏ: đây là lời cầu của một quả phụ, cao tuổi, bệnh hoạn, đang ở vào hoàn cảnh tối hạn của sức chịu đựng một con người.... (có trích đoạn đính kèm)

Với truyền thống của anh em chúng mình, Thuật nghĩ: đây cũng là 01 việc nên làm, vì... mỗi một người trong anh em chúng ta đều có một hoài bão, một tâm trạng hăng sâu trong thâm kín... mà những việc làm như trợ giúp nhau chỉ là phần nổi của một cái gì sâu, cao, và ẩn kín bên trong.....

Thân ái.

NGUYỄN VĂN THUẬT

T.B. Tên của Chị TRĂNG: NGUYỄN THỊ ANH
Quý Bạn nào có ý trợ giúp cho Chị TRĂNG,
Bạn có thể gửi thẳng đến Chị, theo địa chỉ:
66/103 Hẻm 64, đường Xô Viết Nghệ Tĩnh.
Phường 21, Quận Bình Thạnh.

T.P. Hồ Chí Minh

D.T.: 888 8680

Hoặc Quý Bạn gửi đến Thuật, Thuật sẽ tổng kết và có hồi báo

36 cũng chịu - kho' làm' - những không có đến kiến đề² nữa
lên - và hiện giờ nhà các cháu đang ở - Nhà nước mới
hợp - đề² giải tỏa - phóng lộ lớn ra - Như vậy không còn chỗ

- Tôi con mẹ góa may được 82 tuổi - Bà thường Anh -
Tháng nên sống với các cháu từ thuở nhỏ² - Từ 10
mười may tôi cứ đi về - Nhà tháng ở Sài Gòn - mùa thu
về quê với mẹ và anh em nữa -

- Nay cây ăn trái đã bị gãy ngã tiêu tàn hết rồi - Hầu
trống lại 30 năm nữa cũng chưa được bằng - Các cháu
mười may đã ngoài 30 tuổi - Những đứa lập gia đình

- chuyển đi chưa từng đặng - chạp - Dân đô - thành có
nhiều miu - mô diều lượn - Cũng với tuổi thọ như chòm
mô² - Tôi chẳng được yên tâm - Nên cứ làm - lui đi về
chẳng buồn nhìn đến thế² sự² ra sao!²

- phần tôi cũng có bệnh (Bệnh viêm gan C) - dùng thuốc
chỉ² đề² kéo dài thời gian - Sở mình là năm xuống rồi
các con cháu có cái nhà đề² ở² làm to² ăn và đi² thì

cha - Định khi nào dịp mai có Bác Mao về - Các ch
sẽ to² bay hoàn cảnh - Những cái Bác đã đưa gia
đình đi sang Mỹ hết rồi - Khi nào các Bác trở về
VN mà các cháu hay tôi được gặp! - Năm 68 - 69

- Anh Khang ở CĐ 23 VL - là thời gian nhiều hơn ở
các nơi khác - Cũng có nhiều kỷ niệm - Những giờ phút
cuối cùng của anh chỉ² có Anh - Tân - Anh - Thư út hiện²

nhiều hơn - giờ biết được con có anh chị Anh người
đến mình và các cháu - Phức² Thời còn thường - Tôi
cũng mất nguyện lòng rồi - Đầu tiên là 28 năm

trai tôi mới gửi² được cái thư cho anh Tân - Nhờ
Em gái họ của anh Khang - Có cháu trong từ² thư
(Đem đi đưa - gặp ở ngoài - Có ảnh to² bay chụp
của tôi và các cháu) - Viết cho anh Tân - tôi đã

to² bay tất cả² trong thư ấy - Đề² rồi sống với mỗi
đại chỗ - Kỳ² niệm đầu trong tưởng tôi đang giữ
tray - Hoàn cảnh của tôi hiện giờ quá khó khăn
- Tôi đâu biết làm sao - Cầu mong anh đừng thông cảm²

(MỘT TRANG THƠ CỦA CHỊ TRĂNG)